

Mijn Kosovo weekboek (Week 13: Een ongeluksweek?)

Maan 28 Dec 09

Deze morgen hebben we opnieuw een blad van onze 'weg zijn' kalender omgedraaid. Ik schrijf 'we', want ik weet zeker dat een paar duizend kilometer hier vandaan een kleine Seighin dit ook gedaan heeft. Hij zal het niet echt omgedraaid hebben, want ze plakken aan de muur, maar hij zal aan een nieuw blad begonnen zijn. Het voorlaatste.

Deze dertiende week in Kosovo is ook de laatste week met alle Fransen en, naar het schijnt, met alle Belgen actueel in theater. Vanaf 5 januari vertrekken de eerste Fransen en eind volgende week zouden er ook al Belgen terugkeren. Het is ook de laatste volledige week van de Multi-National Task Force Nord, want op 9 januari stoppen we er mee. Maar nu eerst deze week.

Het belooft een spannende week voor de installatie van een Falcon team te worden. Zoals in één van de vorige edities uitgelegd is dit het Deens snel interventieteam in geval van accidenten en zorg ik er nu voor dat dit op niveau van de Battle Groep zal gebeuren. Het speciale is dat ik de vier naties (Frankrijk, Denemarken, Griekenland en Marokko) moet overtuigen hieraan hun steentje bij te dragen. Geen enkel land kan het met zijn huidige middelen zelf opzetten en dus moeten ze samen werken. Een leuke uitdaging!

Niet alleen mooie foto's van mezelf =;-)

Maar de week begon met een vraag naar de status van het Nucleair, Biologisch en Chemisch (NBC) beschermingsmateriaal. Rare vraag? Verwachten ze een NBC aanval? Of is het voor het geval er industriële vervuiling vastgesteld wordt. In dit

land waar, afgaand op de stortpraktijken, het povertjes gesteld is met de milieuwetgeving, is zoiets niet ondenkbaar. Sommige landen laten oude kampen veel properder achter dan dat ze ze aangetroffen hebben. Immers, een land moet de strengste normen hanteren. En in Kosovo betekent dat stevast de eigen nationale normen. Vandaar.

De Tak 3 (operaties) loopt zenuwachtig rond. De Kosovaarse President is van plan om één van de komende dagen het Noorden van Kosovo te bezoeken. Dit Servisch gedeelte dat in onze zone ligt, zal de president van Albanese oorsprong zeker niet met open armen ontvangen. Zij erkennen immers de onafhankelijkheid van Kosovo niet en zeker niet 'hun' president. Alles moet in het grootste geheim gepland worden. Zelfs de lokale politie mag van niets weten.

Vandaag een rapport minder. Weer één van de lijst geschrapt! Als we zo doorgaan, zullen we inderdaad alles kunnen terugbrengen tot het doorgeven van data. We zitten al halverwege.

Mijn hersens gepijnigd over de vereenvoudiging van ons MASCAL plan ('Mass Casualties' of het noodplan voor een incident met zeer veel slachtoffers). Omdat we als Battle Group minder medische middelen zullen hebben, zal de drempel voor de activatie van dit plan sneller bereikt worden. Tevens is het veel te ingewikkeld (heeft dit ooit gewerkt?) en moet het dus om deze twee redenen eenvoudiger. Ook het Falcon team moet hierin passen.

In de late voormiddag de vergadering met de COS. Voornaamste onderwerp is het rapport einde mandaat. Iedereen moet zijn stuk inkorten. Blijkbaar is de lengte van het rapport belangrijker dan de inhoud. Maar we zullen het wel klaarspelen. Op een bepaald moment ontstond er een soort markt in lijnen tekst. 'Hey, ik kan een extra lijn schrappen, wie wil er hem?'. Tegen de avond had ik mijn tekst met de helft verminderd. In 't Frans!

Voor de rest was er niets speciaal te rapen op de COS vergadering. Het mandaat loopt duidelijk naar zijn einde.

In de namiddag een saaie vergadering als muurbloempje moeten bijwonen. In feite was het een monoloog van een Italiaanse Generaal over de Kosovo Security Force (een soort burgerbescherming). Alle branch chefs zaten in hetzelfde schuitje. Tja, een deel van de job.

Daarna een vergadering met de NSE¹ over het materieel dat ze zullen overhouden in 2010. De bedoeling is dat iedereen weet wat de andere kan en dus waar de andere hem kan helpen. Nu nog deze informatie in gemakkelijk te gebruiken fiches gieten. De vergadering bracht ook de nieuwe naam voor Falcon naar boven: Fast Pelican. Blijkbaar is de pelikaan in Frankrijk het symbool voor de Logistiek. En dit om dezelfde reden als bij ons voor de bloedgevers. Vraag van de week: Door welke eigenschap wordt de pelikaan als symbool voor logistiek en bloedgevers gebruikt?

---

¹ NSE = National Support Element

's Avonds nog een beetje het LOGFAS systeem leren kennen en een voorstel van materieelfiche gemaakt.

Na het avondeten één van de gekregen DVD's bekeken. Slaapwel.

Dins 29 Dec 09

Het is zeer kalm in het hoofdkwartier. In gans het kamp trouwens. Ik vermoed dat sommigen met hun gedachten al terug in Frankrijk zitten. Of is het alleen te wijten aan de periode tussen Kerst en Nieuwjaar?

De eerste uren van de dag gespendeerd aan het lezen van het nieuw order voor de Battle Groep. In feite is dit al de vijfde keer dat ik het lees. En doordat de situatie steeds verandert, moet ik iedere keer opmerkingen formuleren. Het wordt tijd dat ze het publiceren anders blijf ik aanpassen.

Onze wekelijkse vergadering met koffie, maar geen Marokkaan te zien. Die is ook al het uitbollen voor zijn verlof. Uitbollen van wat?

Daarna met een Deense collega gediscussieerd over SOP en 'Familiarisation Charts'. Er is nog werk aan de winkel, maar we komen er wel.

Na het middageten opnieuw een vergadering met de NSE. Het ijzer smeden terwijl het heet is, noemen ze dat. Deze vergadering was volledig gewijd aan het FAST PELICAN concept. De bedoeling was te kijken welke naties welke middelen zouden geven. Maar om één of andere reden zijn de Denen er niet. Ik had ze gisteren nog bevestigd dat het vandaag was. Maar geen Deen te zien. Toch maar vergaderd en alles rond gekregen. Dit nu nog verkopen aan de afwezigen.

Na het einde van de vergadering kwamen ze dan toch leuk koffie drinken. Blijkbaar had hun majoor het verkeerde uur doorgegeven. Tja, wat doe je daar aan?

Direct daarna de vergadering over SOP en Fam Charts. Ik zal nog een paar dingen op poten moeten zetten, willen we dit echt voor eind volgende week afronden.

Tegen de avond de SOP FAST PELICAN geschreven, eerder de Deense SOP hierover herschreven, en verstuurd. Benieuwd wat de reacties zullen zijn.

Na het eten al direct met mijn Franse collega over de inzet van de Franse Gendarmerie en brandweer als onderdelen van Fast Pelican gesproken. Ziet er goed uit! Binnenkort hebben we ons multinationalaal, snel interventieteam!

Woe 30 Dec 09

Na de ochtendbriefing met de Deense en Griekse beheerders voor de SOP een demonstratie van de Fam charts gegeven en hen verder op weg geholpen. Daarna gaan lopen. Het ging vandaag zeer moeilijk. Wintermoeheid? Ook een beetje last van mijn rechterknie. Waarschijnlijk veroorzaakt door het weken aan een stuk dragen van bottinnen. Schoeisel dat ik niet gewoon ben.

Tussen het lopen en het douchen een beetje geSkyped. Daarna een douche genomen, gaan eten en dan weer aan het werk. De COS wou graag een aantal gegevens over de

personeelsbezetting. Alles gegevens verzameld en in een aantal veelzeggende grafieken gegoten.

Hoewel het eigenlijk niet mijn werk is, heb ik toch de contractuele plooiën in het Frans-Deens laken glad gestreken. Binationale regelingen zijn immers geen zaak voor een G4, maar de meeste Fransen spreken niet goed Engels en verkiezen dat ik het woord voer. Voor mij is dat gewoon een goed excuus om even naar buiten te gaan.

Pech, mijn versie van LOGFAS werkt niet. Blijkbaar moet ik bepaalde schrijfrechten hebben en die bezit ik niet. Ze zullen dus opnieuw het ding moeten installeren.

Het voorstel voor FAST PELICAN geeft een kleine storm veroorzaakt. Niet geheel onverwacht verzet de chef TOC² zich tegen dat zijn mensen OSC³ moeten zijn. Hoewel het voorstel een aantal voordelen had, was ik er ook niet 100 % tevreden mee. Immers, dit voorstel stond de verdere ontwikkeling van het concept in de weg. Met het verzet van de chef TOC is die mogelijkheid weer open. Ik moest natuurlijk nu ergens anders OSC vandaan halen. Wel, mijn joker lag nog in de kast en het was tijd om hem nu boven te halen. En waar er een crisis is, worden voorstellen sneller aanvaard.

Het rooster voor rapport einde mandaat moet nu ook de mogelijke problemen van de overgang naar een Battle Group bevatten. Ik moet er dus een aantal elementen aan toevoegen. En zo gaat het lekker voort.

Op het einde van deze dag vraag ik me af waarom het zo druk was. Waar zijn die uren aan opgegaan?

's Avonds heb ik geen 'live stream' van het programma Volt kunnen vinden. Jammer, ik had graag de aflevering bekeken. Gelukkig hebben ze thuis alles opgenomen.

Don 31 Dec 09: Oudjaar

De discussies over FAST PELICAN gaan door. Gelukkig leveren ze een paar goede elementen op. Onderhandelen, aanpassen, bespreken, enz. Zoeken naar de mogelijke radioverbindingen. Alles is op te lossen, maar het vergt veel inspanningen. Het resultaat zal echter tamelijk uniek zijn. Ook de oefening die de operationelen willen houden kunnen afzwakken. Het werk van een stafofficier ten velde. Waarom heb ik hierover de leiding? Dit is toch ver van logistiek, zelfs met grote L.

Morgen, nieuwjaarsdag, zal geen rustdag worden. We moeten werken en er staat al een vergadering op de agenda. Nu weet ik waarom dit soort speciale dagen na de zending in België compensatiedagen zijn. Ik zal ze verdiend hebben.

Onze aanvraag voor een budget voor de organisatie van een aperitief ter ere van de afbraak van het Belgisch Huis is goedgekeurd. We kunnen met de organisatie starten. Veel tijd is er niet, want we willen dit vieren met de Fransen die we kennen en begin volgende week vertrekken de eersten.

---

² TOC = Tactical Operation Center, het commandocentrum voor het voeren van de operaties.

³ OSC = On Scene Commander, de bevelhebber ter plaatse

Nog een Nieuwjaarskaart van onze branch in elkaar gebotst, en zo geprogrammeerd dat die klokslag middernacht verzonden wordt. Gelukkig Nieuwjaar iedereen!

Dankzij een collega uit België (bedankt Tony) een 'video stream' van Volt te pakken gekregen. Zoals verwacht viel de uitzending een beetje tegen. Amper 1 tafel kwam aan bod en het ging meer over de politiek dan over de militairen in het buitenland. Een vlag die de lading dus niet dekte. Je kunt het bekijken op <http://www.youtube.com/watch?v=VBn95EUXKD4>. Je moet de link wel in je internetbrowser tikken, want op deze pdf werkt ze niet.

Al zeer vroeg op de avond beginnen de Kosovaren hun vuurwerk te onsteken en hoor je ver en dicht happy shooting. Hebben ze problemen met het lezen van de klok? In een andere regio geraakt een soldaat gewond door een verdwaalde kogel tijdens de vele happy shootings. Ja, zelfs als er in de lucht geschoten wordt, moet die kogel ergens, met grote snelheid, op de aarde terugvallen. Dikke pech als je juist op die plaats staat.

Afgaand op de lauwe ambiance tijdens de Kerst, had ik niet echt veel verwachtingen voor het oudjaar. En zelfs dan nog viel het tegen. Er is geen volk en ook geen ambiance. Waar zit iedereen? Ook de gezamenlijke aftelling verliep zoals de rest. Zeer snel en chaotisch. Een afknapper dus. Daarna, zoals verwacht, veel smsers en gsmers. Ja, zo snel mogelijk het thuisfront contacteren. Daardoor waren er zeer weinig bewonderaars van het vuurwerkschouwspel dat zich aan de horizon aftekende. Wetend dat mijn gezin naar het plaatselijk vuurwerkspektakel aan het kijken was, deed me meer van de boem en bang genieten.

Na het vuurwerk, zoals afgesproken, via Skype een klein beetje Nieuwjaar gevierd met het gezin. Best plezant. Echt van genoten.

Daarna mijn vest in het hoofdkwartier gaan halen en nog eens gekeken of er ambiance was. Besloten om te profiteren van het beetje dat er was, waardoor het uiteindelijk toch laat geworden is. En nee Calle, de 'two cans rule' werd strikt gehandhaafd. Zelfdiscipline!

Een feesttafel voor de wilde katten. Een beetje overdreven?

En die van ons.

Vrij 01 Jan 10: Nieuwjaar

Vandaag extra lang uitgeslapen. Ik had een paar uren in te halen. En vroeg opstaan stond niet in mijn goede voornemens. Trouwens, ik heb nog geen moment gedacht aan goede voornemens. Het is alsof Nieuwjaar niet geweest is. De ganse voorbereiding is aan mij voorbijgegaan. Ik zal er dus eens goed moeten over nadenken. Maar niet vandaag.

Mijn ontbijt bestond uit een soldatenkoek uit een gevechtsrantsoen en een tas koffie. Straks is het toch middageten.

In de namiddag is er weinig volk op het hoofdkwartier. Blijkbaar zijn alleen de Belgen voltallig. Het is het moment om allerlei kleine dingen in orde te brengen. Voor grote plannen is deze dag niet geschikt. Een aantal orders aan de nieuwe structuur aangepast en contact met de Denen genomen. Er is een kleine kink in de kabel voor het medisch team van de FAST PELICAN. Niet laten liggen en dus richting Deens kamp getrokken. Gediscussieerd en een mogelijke oplossing gevonden. Nu nog de Fransen overtuigen.

Daarna terug naar Novo Selo voor een vergadering over de laatste week als Task Force. Het einde nadert echt!

Na de vergadering richting kamer getrokken voor het voorlezen van de nieuwjaarsbrieven. Een half uur te laat en dus zat Marte op hete kolen. Dank zij het internet heeft ze haar brief aan mij, haar peter, kunnen voorlezen. Zeer leuk. Zo toch een beetje nieuwjaarsstemming in Novo Selo.

Zat 02 Jan 10: Nog één maand?

Deze morgen tijdens het ontbijt al iets opgevangen, maar het blijft menselijk om onbegrijpelijke informatie zo te kaderen dat het past in het plaatje. Als de informatie daarvoor aangepast of 'vergeten' moet worden, dan is dat geen probleem. Maar de geschreven informatie in het rapport in mijn mailbox is stukken moeilijker weg te cijferen of te vervormen. Het staat er woord voor woord. De LEGAD⁴ heeft een zelfmoordpoging ondernomen en werd vannacht per helikopter naar het veldhospitaal in Prizren overgebracht. Het scheelde niet veel of ik mocht mijn tweede rapport over een zelfmoorddode opstellen. Maar wat mij het meest aangrijpt, is dat ik de persoon kende, althans dacht te kennen, en dit niet zag aankomen. Natuurlijk achteraf beschouwd kan je een aantal elementen thuisbrengen, maar op voorhand? Nee! Wat me ook opvalt, is dat er weinig over gesproken wordt. Is dit normaal? Of worden we als niet-Fransen hiervan uitgesloten? Het leven gaat gewoon door. Raar!

In ieder geval blijf ik met een eigenaardig, niet te beschrijven, onbehagelijk gevoel achter.

Het Snow and Ice Clearance (SNIC) order aangepast en ter controle rondgestuurd. Daarna een uitnodiging voor de receptie van de Belgisch Huis gemaakt. Alvorens het te versturen, moet ik wel even met de Aide-de-Camp van de Generaal checken of de datum goed gekozen is. We willen immers de Generaal de kans geven om aanwezig te zijn. Niet dat we een afscheidscadeau hebben, maar toch. Een beetje glans mag wel.

's Morgens is er een kleine verrassing voor de Generaal. Als excuus van een ontbijt, lokken we hem naar de zaal en geven we hem, met de ganse staf, een kopie van de vlag van de Task Force cadeau. Het excuus van het ontbijt was geloofwaardig want vandaag is de keuken dicht en moeten we leven op gevechtsrantsoenen. Niet slecht voor 1 keer.

Na het ontbijt, loop ik de Deense doctor tegen het lijf en we hebben het over FAST PELICAN, alweer. En daarna heb ik een afspraak met een ervaren Deense OSC. Ik wil immers dat we de oefening van maandag in handen nemen en niet aan de Ops branch afgeven. Een beetje interne coördinatie was dus nodig.

In het Belgisch Huis mijn rantsoen klaargemaakt en opgegeten. Daarna de vergadering over de oefening van maandag. Tijdens die vergadering ging het plots zeer snel waardoor we vanaf zondag middernacht al een team in stand-by zullen hebben. Tja, een team is het niet echt, eerder een verzameling van elementen. Dit betekent wel dat morgen geen vrije dag zal zijn. Een team opstarten voordat we de leden inlichten kan alleen hier. Maar ja, we zijn militairen.

---

⁴ LEGAD = Legal Advisor

Dear Colleagues and Friends,

By the 25th of January the Belgian House in Novo Selo will no longer exist. Although for an outsider this is just a collection of a few containers, for the Belgians who have been living in there: It's was the closest thing to home. But as the Belgian participation in KFOR ends, our home will be dismantled.

For a last time in Kosovo we want to use our house for what it was built: a small part of Belgium where all our friends feel welcome. Because this piece of operational history is closely connected with the MNTF-N, we invite you for a Belgian evening.

We will provide the Belgian beer, the Belgian music, the Belgian atmosphere, the Belgian hospitality ..., you bring your friendship. And together we'll give the House the farewell it deserves.

The former and current inhabitants of 'Maison de la Belgique' or 'Belgisch Huis'

Date: Wednesday 6 Jan 10

Time: 1830 (after the update briefing of the MNTF-N)

Where: doesn't need to be said

De uitnodiging voor de receptie in het Belgisch Huis.

Maar zelfs zonder dat is het morgen werken, want blijkbaar moeten we weer dringend een operatie voorbereiden.

Tijdens de update briefing aan de Generaal wijd ik een 3-tal slides aan het nieuw team FAST PELICAN. Weer zat iedereen met spanning te kijken. De verwachtingen zijn dus hoog. Direct na de update wil ik nog de e-mail voor maandag versturen. Immers deze mail moet zo snel mogelijk toekomen, want niet iedereen werkt morgen. Laat terug in het Belgisch Huis voor een zelfbereid ranstoenvondmaal.

Na het eten een beetje in mijn weekboek geschreven. Jongens, nog één maand en mijn Kosovo verhaal is over.

Zon 03 Jan 10

Deze morgen een beetje uitgeslapen. Intussen had het hier gesneeuwd. Een paar centimeters, maar wel echte sneeuw. Het is echter te warm opdat het zou blijven liggen. Een kleine winterprik dus.

Daarna de wekelijkse poetsbeurt van mijn slaapcontainer. Een tas koffie terwijl de vloer droogt, bottinnen gekuist en gedoucht. Straks naar het Deens kamp voor een brunch.

Het Deens kamp is vanaf morgen gesloten, maar de keuken blijft open. De wacht houdt ons aan de ingang tegen en vertelt ons dat er geen brunch is. Op zijn vraag of we toch binnen willen, antwoord ik ja. We zijn hier nu en kunnen dus maar beter eten. Wat het verschil is tussen een gewoon middagmaal en een brunch weet ik niet. Er is minder volk, dat wel, maar het eten is hetzelfde. Lekker genieten.

Na het eten terug naar Novo Selo voor de vergadering over het bezoek van een VIP. Om veiligheidsredenen vertel ik nu niet wie die VIP is, maar er hangt een beetje spanning in de lucht. Planning in het ijle want we kennen de details niet.

Daarna de briefing voor morgen voorbereid. Zo kan ik vanavond de slides aan de Deense OSC geven, zodat hij weet wat ik ga vertellen. In ieder geval geen Belgische nieuwjaarsreceptie voor mij, want tegen 18u00 moet ik terug in het hoofdkwartier zijn en dit voor de eerste 'hand over - take over' (HOTO) van het eerste FAST PELICAN Team.

Die eerste HOTO verloopt, een beetje verwacht, zeer chaotisch. Wat wil je, als je het eerste team wil starten voordat je de mensen inlicht wat ze moeten doen. Ook blijken er een aantal mensen de SOP niet gelezen te hebben, terwijl ze iets moesten voorbereiden. Uit de chaos en met veel inzet van een aantal mensen toch nog iets werkbaars getoverd. Morgen zal er nog deftig gediscussieerd worden. Maar het gaat de goede richting uit.

Terug laat en moe me in mijn slaapcontainer teruggetrokken. Nu nog mijn weekboek aanvullen en versturen. Deze week was qua gemoed de moeilijkste tot nu toe. Of het nu komt omdat de 'beruchte' vierde maand begint? Of vanwege de afknappers met Kerst en Oudjaar? Of vanwege de feestperiode zonder gezin? Of vanwege andere factoren weet ik niet. Het heeft ook geen belang. Morgen begint de laatste week van de Task Force.

Als extra, zoals beloofd op 1 januari, hieronder mijn nieuwjaarsbrief.

Mijn nieuwjaarswensen

Liefste thuisblijvers in België,

Zoals beloofd kom ik nu met mijn nieuwjaarsbriefje aandraven. En dat aandraven zal een tijdje duren want vanuit Kosovo moet ik een grote afstand overbruggen om tot bij jullie te geraken. Tevens is de weg naar 2010 bewandelen een hachelijke onderneming en dit vanwege de vele campagneflissen die spontaan ontkurken en het vuurwerk dat her en der afgestoken wordt (hé, Loic). Tussen al dat geplof en gekletter zit ik hier mijn brief te schrijven.

Aan het begin van dit jaar heb ik geen goede voornemens gemaakt en dus moet ik in de komende maanden geen excuses verzinnen waarom ik ze niet nakom. Er rest mij dus alleen mijn wensen voor en aan jullie over te maken.

Ten eerste, en dit is voor mijn familie, wens ik mezelf een behouden thuiskomst. Skype en mail vervangen nog steeds geen man, papa, peter, broer, ... in levende lijve. Verwijderd zijn heeft soms zijn voordelen, maar de nadelen wegen na 4 maanden door.

Als tweede zou ik een goede gezondheid kunnen wensen. Ja, dat is zeer belangrijk, maar ik heb hier kunnen ondervinden dat dat niet het belangrijkste is. Een gelukkig leven en genoeg veerkracht om de moeilijker momenten door te komen is van veel grotere waarde. Je kunt niet steeds geluk hebben, maar gelukkig zijn bepaal je voor een groot deel zelf. Het doet je doorgaan en het leert je genieten van de kleine dingen. Dus gelukkig zijn is mijn tweede wens.

Mijn laatste wens is dat jullie niet te veel goede voornemens gemaakt hebben. Dit bespaart jullie kopzorgen om de kleine zonden te vergoelijken. En zonder kopzorgen is het gemakkelijker gelukkig te zijn.

Dat 2010 voor iedereen een gelukkig jaar betekenen mag. Geniet van het belangrijkste!

Hoesy

'Better a good plan today, than a perfect plan tomorrow'
Citation on the Danisch Post Box in Novo Selo, Kosovo, Jan 10